

VRAGENAVOND

31 januari 1986

Goedenavond vrienden.

Aan het begin van de bijeenkomst, u weet het: we zijn niet alwetend, we zijn niet onfeilbaar. Denkt u in hemelsnaam zelf na.

VRAGENAVOND

Vraag: Momenteel worden steeds meer mensen paranormaal gevoelig. Opvallend is dat men veelal een energiebol beleeft, vaak gekleurd, die men op moet hoesten of overgeven. Bijvoorbeeld stralend witte bollen, die groot en compact zijn. Wat is dit?

Antwoord: Dat is eigenlijk een symbool. Om een hele geschiedenis kort te maken: u herinnert zich misschien dat je in de oude tijd allerhand séances hebt gehad, waarbij onder meer ectoplasma zichtbaar werd. Een enkele keer was het ook gewoon lichtgevende gordijnstof, maar daar hebben we het nou niet over. Je hebt de neiging om bepaalde bestanddelen als het ware 'n beetje op te hoesten; in de longen zit 'n omzettingsproces en daarin is o.m. ozon, terwijl er uit de maag soms wel 'n beetje sulfur achtige bestanddelen naar boven komen. Dat gebeurt heel vaak, wanneer je onder 'n bijzondere spanning staat, afgezien natuurlijk van bepaalde maaltijden. En dan krijg je inderdaad iets wat lichtend lijkt. Wanneer je dat dan zelf ervaart, dan probeer je dat te vertalen en dan wordt het al heel gauw 'n soort bolbliksem.

Trekt u zich er overigens verder niets van aan, het is niets bijzonders. Het is alleen maar een beeld dat evt. gepaard kan gaan met voor anderen zichtbare verschijnselen, waarvan ik de oorzaak dan zo even heb genoemd. Wanneer u paranormaal begaafd bent, onthoud u één ding: zoek het niet, maar onderga het. Laat het resultaat zichzelf vormen. Probeer het niet te verklaren. Hebt u eenmaal 'n resultaat en is dus de werking opgehouden, bezie het dan zo nuchter en zo logisch mogelijk. Maar wanneer het waarschuwingen zijn, hou er rekening mee. Denk niet dat het allemaal direct uitkomt, want het verschil in tijdsbeleving - geestelijk en stoffelijk - is dermate groot, dat er heel goed 'n hiaat van 3 of 4 jaar tussen kan liggen. En dat het net zo goed i.p.v. over drie weken over drie minuten kan gebeuren.

Vraag: Het komt nog wel eens voor dat onder hypnose deze bollen zo sterk zijn, dat de mensen ze gewoon als massief beleven, en dan moet je dat met hypnotische inducties proberen te vermurwen, anders kan het de keel niet uitkomen. Je voelt dan duidelijk dat ze gaan stikken daarin. Zo sterk kan het zelfs wezen. Soms zijn ze nog groter dan 'n hoofd.

Antwoord: Ja, ik ken die dingen wel, maar ik zeg u nogmaals: dat is dus géén reëel iets. Wat wel bij alle vormen waarbij trance of semi-trance een rol speelt, vaak voorkomt, is een spasme van de slokdarm. Wanneer dit spasme optreedt, en men daar een beetje bang voor is, en gelijktijdig met die verklaring bezig is, dan krijg je dus weer: het zit in m'n keel en ik krijg het er niet uit. Maar het zijn symbolen. Het is dus géén feit, het is géén realiteit zonder meer.

Vraag: Wat is narcolepsie? En wat is de beste manier van genezing?

Antwoord: Ik dacht dat het een kwestie was van het plotseling ontstaan van een bewusteloosheid, evt. gepaard gaand met catatonische verschijnselen. Met andere woorden: narcolepsie is plotseling in slaap vallen, al dan niet met nevenverschijnselen. Wat je ertegen kunt doen? Dat ligt aan de persoon, maar over het algemeen hebben we bij narcolepsie te maken met een plotseling uitvallen van een deel van de bewustzijns functies. Dat kan liggen aan de

hersenen. Licht het aan de hersenen, dan is de meest waarschijnlijke oorzaak, een kortsluiting, vaak mede door emoties of herinnerings reacties, zodat de hersenbrug niet meer functioneert en de bewuste processen eigenlijk geen rol spelen.

Daarop wordt door de kleine hersenen dan met een imitatie van een slaaptoestand en evt. een droombeleving gereageerd. Probeer dan altijd beide hersenhelften als 't ware energie te geven. Zorg er verder voor dat de persoon een aangepaste voeding heeft. En ga eens na of in dat dieet niet te veel suikers zitten, want dat kan, ook wanneer er géén suikerziekte is, toch een dergelijk verschijnsel wel eens tevoorschijn roepen.

Vraag: En die aangepaste voeding waaruit zou die dan moeten bestaan?

Antwoord: Weinig suikers. Veel vers fruit. Bij voorkeur geen geraffineerde suiker. Gebruik evt. voor zoeten: honing, zover dat dan kan. Vermijd al te veel sterke drank. Zorg ervoor dat u regelmatig grof graan krijgt, dus neemt u liever brood uit ongebuild meel, dan uit gemalen wit brood. Zorg voor veel verse groenten en fruit. De verse groenten over het algemeen niet overmatig gekookt. Dan komt u al een aardig eind in de goede richting. Maar voor elke patiënt zou een dergelijk dieet op grond van de persoonlijke toestand, de verschijnselen, de lichaamsgesteldheid, moeten worden aangepast.

Vraag: Nog een medische vraag: Wat is amyotrofische lateraal sclerose, afgekort: A.L.S.?

Antwoord: Zou ik u niet kunnen zeggen, ik ken de term niet.

Vraag: Twee weken geleden is er een programma geweest op de televisie dat er in het jaar 2000 een groot gedeelte van de aarde verwoest wordt, o.a. Engeland, China, Ierland, Japan, westkust van Amerika. Dit zou te maken hebben met de stand van de planeten met in hoofdzaak jupiter. Het moet rond 5 of 6 mei gebeuren in het jaar 2000. Volgens het programma zou dan tevens tegen het jaar 2000 ongeveer 90% van de wereldbevolking hongervlijden, en zouden er epidemieën uitgebroken zijn. Dit werd zowel verklaard door wetenschappers als mediums. Wat is uw mening?

Antwoord: Ja, mijn mening is een beetje anders en dat moet u mij maar vergeven. Ik ken de theorie. En de theorie op zichzelf is niet geheel onjuist. Het is nl. zo dat vooral uranus en jupiter, en daarnaast ook neptunus, nogal sterke magneetvelden hebben. Magneetvelden, die eigenlijk sterker zijn dan door hun massa alleen te verklaren valt. Wanneer deze magneetvelden bij het in praktisch één lijn staan van deze planeten inwerken op de zon, ontstaan er zonne storingen. Zonne Storingen hebben invloed op het aardmagnetisch veld, maar bovendien vaak op de evenwichtigheid. 't Zou in het ergste geval zelfs een rotatie verandering kunnen betekenen, dat is meerdere malen voorgekomen. Wanneer je dus daarvan uit gaat, kun je zeggen: dan en dan gebeurt dat, en dat en dan is het mogelijk, maar niet zeker.

Het is mogelijk dat hierdoor een aardasverschuiving of aardas stilstand ontstaat. Gebeurt dit inderdaad, dan moet je rekening houden met het feit dat de aarschotse - u weet wel, die grote platen waarop vasteland en zee eigenlijk drijven - ten aanzien van elkaar van positie veranderen. Dan krijgen we inderdaad grote aardbevingen, veel vulkanisme, evt. nieuwe gebergtevorming. En ook evt. nieuwe zeevorming. Dan kan dus de zee bij wijze van spreken droog land worden, en omgekeerd; het vasteland kan - behalve misschien een enkele bergtop - in de diepte verzinken. Het is al een paar keer eerder gebeurd in de historie, het is niks nieuws. Maar let wel, nu gaat men uit van het uiterste. Dan gaat men verder nog uit van het standpunt, als ik mij niet vergis - ik heb het programma niet gevolgd, we hebben geen televisie, we zijn nog niet bekabeld - dat wanneer bovendien venus en mercurius, beiden met een kortere omlooptijd, een bepaald ogenblik gelijktijdig in één lijn komen te staan met die andere planeten, dat hierdoor dus op de zon iets enorms kan gebeuren.

Dat zou dan evt. voor de aardebaan verschuivingen enz. kunnen betekenen. Wat men erbij vergeet is echter dat dit zelfde geldt voor mercurius, voor venus, voor mars, en dáár praat men

niet over. We weten dat het op die andere planeten niet zó vaak gebeurt, waarom zou het de aarde wél moeten treffen? Wanneer een dergelijke verschuiving van een magnetisch veld plaatsvindt binnen het geheel van een planetenstelsel, kan er op gerekend worden dat er inderdaad een verandering komt van zonne-activiteit. Heel vaak neemt dit de vorm aan van enorme uitschieters. Dus magnetische- en straling stormen en daarnaast een aanmerkelijk grotere zonneactiviteit dan normaal is. Kenbaar onder meer aan zonnevlekken. Dat kan inderdaad op het weer invloed hebben.

Wanneer u het mij dus vraagt: de mogelijkheid van klimatologische anomalie is na de negentiger jaren eigenlijk heel wat waarschijnlijker dan de wereldvernietiging waarover men spreekt. Wanneer we ons realiseren dat helderzienden rampen waarnemen en die dan door een wereldondergang verklaren, dan moeten we zeggen: er zullen wel een aantal dingen gebeuren. Er zal ongetwijfeld in bepaalde gebieden van de wereld een intense hongersnood zijn. Dat gebeurt ook nu reeds hier en daar. Er zullen nog wel wat wervelstormen optreden, wanneer het evenwicht tussen normale koud-warm circulatie wordt onderbroken of wordt gewijzigd. Dat is inderdaad ook mogelijk. Maar als zo iemand dan een paar verwoeste gebieden ziet, dan denkt ie: "dat is de hele wereld. ".En dat geloof ik niet. Om het heel simpel te zeggen: wij zijn zelfs van mening dat, ofschoon de aardbevolking iets af zal nemen in deze periode - misschien wordt ze gedecimeerd, maar verder gaat dat niet - we juist een veel intenser begrip krijgen van de noodzaak tot samenwerking, waardoor de mensheid een nieuwe kant uit gaat.

Daarbij wil ik u verwijzen naar hetgeen we er over hebben gezegd in de jaren 61, 62 en 63. We hebben toen gewezen op de periode tussen 1990 en het jaar 2020, als de periode waarin de mensheid op weg zal zijn naar een nieuwe vorm van samenleving en samenwerking, op grond van, zoals u het letterlijk kunt aantreffen in oude geschriften van ons, allerhande storingen in de natuur en de daardoor veranderde noodzaken bij handhaving van het menselijk bestaan. Daar zijn we dus van overtuigd, en dat waren we al een tijd geleden. Wij geloven niet in een totale wereldondergang, niet in een hoop mensen die allemaal ineens verdwijnen. (Trouwens als ik denk aan de drukte die we dan krijgen, krijg ik een geestelijke beroerte. Dat komt allemaal naar onze kant toe, moet je ze toch maar weer inwijzen en helpen.)

Nee, wij geloven daaraan niet. Wij menen daarentegen dat wat over is gebleven van die wereldbevolking - en dat zal ongetwijfeld rond de 80 à 90% zijn van het huidige aantal - tot een andere manier van samenwerking en samenleving zal komen, juist op grond van deze gebeurtenissen. En dat hierdoor zeg maar in 2020 ongeveer een totaal nieuwe periode begint, waarbij wij van een werkelijke broederschap onder de mensen kunnen gaan spreken. En niet meer van die stomme geschillen op grond van niet reële waarden, zoals over godsdienst, politiek en dergelijke.

Vraag: Mellie Uydert, iemand die over veel kennis, ook esoterische, lijkt te beschikken, heeft het in haar boeken over de krachten van edelstenen en metalen, en over de oude, de vorige zon, tegenover de huidige, de nieuwe. Zou u kunnen zeggen waar ze naar verwijst, want het is uit haar boeken niet te halen, voor zover ik weet.

Antwoord: Er bestaat voor dit zonnestelsel geen oude zon. Ik zal u ook vertellen waarom. Wanneer een zon actief is dan kan ze ofwel, tijdelijk, door een verandering van haar innerlijke verhoudingen, uitdijen en dan blijft er geen planeet over. Of ze kan koud worden en in elkaar krimpen; dan blijven er planeten over maar geen leven op die planeten. De kans dat ze van daaruit weer wordt tot een instabiele g-zon, zoals Sol is, is zeer klein. Over het algemeen wordt ze óf een rode reus, óf in andere gevallen een kleine blauwe dwerg. Een blauwe dwerg heeft zoveel straling, dat leven zoals u het kent onder die condities niet mogelijk is. Een rode reus kan niet voldoende warmte geven, om leven in stand te houden, als dat op dezelfde wijze moet bestaan als u doet. Dit is dus niet reëel. Vermoedelijk wordt hier verwezen naar een oudere situatie waarbij men rond een andere zon geleefd zou hebben. Er zijn bepaalde esoterische overleveringen die die kant uitwijzen, voor een deel van de wereldbevolking zou dat misschien nog waar kunnen zijn, mits we rekening houden met zeer uitvoerige incarnatie-cycli.

Vervolgens, de eigen krachten van metalen en van edelstenen. Hebt u wel eens gehoord van een germanium kristal? Nou de meesten niet denk ik, maar goed, een germanium kristal is eigenlijk dat kristalletje waar ze vroeger een kristalontvanger mee maakten. En wanneer dat dan een beetje vast werd gezet, dan heette dat later heel deftig een germanium diode, en dat is weer de voorloper van een hele hoop van de halfgeleiders die op het ogenblik gebruikt worden. Een kristal heeft een eigen structuur. Daardoor reageert het op bepaalde trillingen, en niet op andere. Wanneer die trillingen aanwezig zijn, zou het kristal ze kunnen absorberen, en evt., al dan niet vervormd, gecentreerd verder stralen. Dat ligt aan de slijping van de steen, de vorm van de steen. Die stenen hebben dus een zekere kracht. Maar dat is niet de magische kracht waarin men in de oudheid aan geloofde. (U weet in de oudheid hadden ze stenen die hingen ze dan even in de wijn om te kijken of ze al of niet vergiftigd zouden worden. En als ze zich dan vergisten, dan kwamen ze aan onze kant zich beklagen). Maar edelstenen hebben, vooral in bepaalde vormen, - en dan denk ik níet in de eerste plaats aan b.v. een briljantslijpsel - de neiging om enorm veel energie op te nemen. Diamanten doen dat heel sterk. Ook robijnen en smaragden van een bepaalde structuur doen dat eveneens. Dat is gewoon te danken aan het eigen kristalrooster plus de enorme dichtheid van het materiaal. Dat is dus in zekere zin juist. Dat alle betekenissen die men aan de stenen geeft altijd juist zijn mogen we in twijfel trekken. Maar dat bepaalde stenen bij bepaalde gevallen helpen kunnen of persoonlijke uitstralingen als het ware versterken, dat lijkt mij buiten enige twijfel juist.

Metalen: Metalen zijn over het algemeen tamelijk rigide moleculaire structuren, waarbij geen, of praktisch geen, moleculair rotatie plaatsvindt. Dit betekent dat ze een eigen veld hebben, een eigen gerichtheid, en dat ze bovendien ten aanzien van de omgeving bepaalde, zeg maar chemische eigenschappen hebben. Dat houdt in dat metalen invloed kunnen hebben op uw lichaam. Wanneer u een koperen ring draagt, kan dat op uw lichaam invloed hebben. Zou u een ring van lood dragen, dan kan het zelfs een soort vergiftiging veroorzaken. En zo kunnen we doorgaan. Verder heeft u in uw lichaam een aantal metalen nodig, omdat o.m. ijzer bijvoorbeeld voor de zuurstofdragers erg belangrijk is. En zo zijn er nog wel meer van die dingen te vinden. Dat houdt in dat er een verwantschap bestaat tussen metalen en bepaalde functies van het menselijk lichaam. In deze zin hebben die metalen inderdaad betekenis.

Verder hebben ze door hun eigen veld en structuur een zo verschillend potentiaal, dat b.v. wanneer je twee verschillende metalen onder de juiste condities met elkaar in aanraking brengt, hierdoor zeer geringe elektrische stromen ontstaan. Dergelijke minuscule stroompjes echter kunnen ook voor het menselijk zenuwstelsel, en indirect dus voor het gehele menselijk lichaam, van betekenis zijn. Metalen hebben dus ook hun eigen straling en betekenis.

Vraag: Waar komt die stralende vreugde vandaan bij mensen die zeggen hun hart aan Jezus te hebben gegeven? Strikt genomen is hij toch ook voor hen een figuur uit een boek?

Antwoord: Ja, mag ik een tegenvraag stellen? Het is niet gemeen bedoelt, ik zeg het er maar meteen bij. Hoe komt het dat mensen met carnaval alleen doordat ze een ander pakje en een masker hebben, ineens heel andere mensen worden met een uithoudingsvermogen en een levensvreugde, die hun werkgever ertoe brengt om te verzuchten: ik wilde dat ze die energie eens aan mijn zaak zouden spenderen? Waarom denkt u? Omdat deze mensen zich los hebben gezegd van alle dagelijkse zorgen. Wanneer je je hart aan Jezus geeft, dan is dat een emotie, een emotionele beleving, maar het is een gelijktijdig afstand doen van alle gezag over jezelf, en ook verantwoordelijkheid. Je hebt alleen nog maar die ene regel te leven. En wanneer je dan een figuur bent die zonder veel gezag en veel bezit leven wil en kan, dan ontstaat daarmee een soort blijheid, en een soort vrijheid, die dan emotioneel alles veel positiever doet schijnen; want Jezus is er toch en die doet het. Dan gaat het er niet om óf-ie het doet. Het gaat er doodgewoon omdat je denkt dat-ie het doet.

Dat je in alles als het ware Gods kracht ervaart. En dat is op zich een zeer gunstige situatie. Want een mens die op deze manier is ingesteld, (dat kan ook in meditatie of een andere manier

bereikt worden), die is in staat om zijn eigen levensenergieën optimaal te versterken. Hij heeft geen conflicten meer in zichzelf, komt daardoor tot een psychische en ook levenskracht betreffende evenwichtigheid. Dat houdt in dat hij zich gezonder, prettiger voelt. En gelijktijdig over meer energie naar buiten toe beschikt, omdat hij minder verteert in innerlijke strijdigheden. Daar hebt u de verklaring. Nu wil ik niet zeggen; let wel, dat "ik geef mij aan Jezus" verkeerd is. Maar ik ga wel uit van het standpunt, dat je niet moet kruipen als je kunt lopen. Het zijn onzelfstandige figuren, die zichzelf nog niet hebben gevonden, die juist daarin een bevrijding zoeken. En dan hoeft u heus niet alleen te praten over Jezus, u kunt het ook hebben over de Bhagwan, over Mister Moon en wie dan ook. Want daar zien we hetzelfde verschijnsel. Alleen in de sekte van Moon worden ze juist met een enorm schuldbesef beladen, en daardoor zult u zien dat de Moonies over het algemeen niet wérkelijk blij zijn. Ze zijn eerder een beetje, hoe moet ik het zeggen, high. Ze lopen weg voor de problemen en voor hun angsten, in het denkbeeld dat met hetgeen zij doen dan toch het goede wel zal overwinnen.

Maar bij de Bhagwan krijg je dus ook dat: wees jezelf, leef je zelf een beetje uit, 't mag allemaal, het is allemaal goed, en de meester geeft er betekenis aan. Dan krijg je ook dat effect. Dus neemt u mij niet kwalijk dat ik het op deze manier vertaal. Ik kan me voorstellen dat iemand die met dergelijke groepen te maken heeft zegt: ja, maar ik wou dat ik het ook kon. Dan zeg ik, ja, wanneer u helemaal niet alleen verder kunt, dan is dat misschien de manier om tijdelijk aan uw problemen te ontkomen.

Maar na de overgang staat u wederom met de werkelijkheid geconfronteerd. En kunt u niét weglopen in dat andere. Onthoudt u dat wel.

Vraag: Is er overeenkomst tussen de materie-vernietiging bij kernexplosies, en die bij extreme verdunning zoals die in de homeopathie wordt gebruikt?

Antwoord: Nee, dat is heel iets anders. Bij kernexplosie krijgen we, het woord zegt het al, een splijting van kernen. Er is dus geen sprake van verdunning maar van aard verandering, waarbij teruggekeerd wordt tot simpele atomen en waarbij alle overbodige kracht, maar ook een deel van de bij de splijting vrijkomende kleinere delen, eenvoudig wordt afgestoten. Dat is een heel ander iets.

Vraag: Komt er in beide gevallen niet energie vrij?

Antwoord: Nee, bij uiterste verdunning komt geen energie vrij.

Vraag: Wat komt er wel vrij?

Antwoord: Er komt niets vrij, de materie wordt eenvoudig verdund. Maar er is wel iets anders. De zeer verdunde materie kan in plaats van eigen invloed in een lichaam uit te oefenen, eerder beschouwd worden als een soort schoolvoorbeeld van wat het lichaam zou moeten doen. En daardoor kan het lichaam dan vaak zelf de nodige stoffen aanmaken en beter reageren. Maar dat is geen kracht, dat is gewoon een impuls. Er is een bestrijdend element, wanneer ik dat naboots, kan ik bestrijden, dus bestrijd ik.

Vraag: Dieren tonen bij het grootbrengen van hun nakomelingen een instinctieve wijsheid, die optimale resultaten garandeert. Waarom ontbreekt die bij primitieve volkstammen, getuige bijvoorbeeld de enorme kindersterfte?

Antwoord: Ik hoor het u zeggen maar ik begrijp u niet. Let wel: in de vrije wildbaan sterven zeer veel jongere dieren. Want het dier dat niet in staat is te beantwoorden aan de eisen van de roedel, de kudde, eventueel zelfs aan de levensnoodzaak en omstandigheden van de moeder, komt om. Wanneer we denken aan bijv. jonge wolven, dan zien we dat de zwaksten vaak in het nest zelf al gedood worden door broertjes en zusjes. Niet algemeen bekend misschien, maar het komt voor. Bij vossen zien we vaak de uitstoting van de zwaksten, die daarna omkomen. Je zou dus kunnen zeggen dat de dieren in zekere zin onbewust verstandig zijn, omdat ze steeds

selecteren voor het levensvatbare, terwijl de mensheid daarentegen voortdurend schijnt te opteren voor datgene wat de minste overlevingskansen heeft, en dat in stand probeert te houden ten koste van de mogelijkheid van degenen die wel levensvatbaarheid hebben. Dat klinkt misschien wreed maar dat is waar.

Verder: het dier heeft een aantal instincthandelingen. Dat wil zeggen: dat door middel van nestgeur en lichamelijk contact een tijdlang een binding blijft bestaan tussen de ouders en de jongeren tot op het ogenblik echter dat die geur niet meer aanwezig is, en dat kan bij verschillende soorten uiteenlopen. Ik noem bijv. beren, bij beren kan het tot zes jaar duren, maar gemiddeld drie jaar. Terwijl we bijv. zien dat bij reeën en reekalveren het na ongeveer negen maanden gedaan is. Maar een muizenmoeder bijv. brengt haar jongen groot en na ongeveer anderhalve maand begint ze ze al af te wijzen. Het ligt dus aan de eigen levensduur, de levenscyclus en de rest. Dan kunt u zeggen die dieren zijn wijzer. Nee, die dieren gaan uit van hun instinct, en dat instinct is zelfbehoud plus op grond van geur en contact tijdelijke of voortdurende associatie met enkele andere leden. Dat hoort bij het overleven van het ik, maar ook van de soort. Bij mensen is het anders. Mensen hebben cultuur en beschaving, zijn bang van hun instincten en beseffen niet dat je bepaalde dingen altijd als een samenhang moet beleven en niet emotionele banden moet gaan knopen op het ogenblik dat je dus gewoon het meest juiste wil doen. Want het is vooral de menselijke emotie plus een zekere menselijke afstandelijkheid, waardoor hij komt tot een verwaarlozing van z'n instinctieve weten. Zeker ten aanzien van voortleven.

Vraag: Enkele vragen met betrekking tot het recente ongeluk met het ruimteschip Challenger. Hebben de astronauten die verongelukt zijn, iets gevoeld?

Antwoord: Van allemaal kan ik het niet zeggen, maar er zijn enkele die hebben nog een paar minuten geleefd, en wel omdat, zoals u misschien weet, tijdens de start, sommigen van hen de drukvoorziening, de drukpakken inclusief drukhelm, aan hebben, en daardoor, wanneer ze worden weggeslingerd, eigenlijk pas later omkomen. Dat wil zeggen; zij hebben de verschrikking doorgemaakt, en zijn uiteindelijk pas aan het einde van de gloedvlam daardoor aangetast, verteerd en mede door de druk die dan aanwezig is, zeg maar een beetje uit elkaar gespat. Die hebben dat geweten. Maar er zijn er een aantal bij die onmiddellijk zijn omgekomen. Het is een kwestie van iets meer dan een tiende seconde, voor alles onderbroken wordt. Dat gebeurt zo enorm snel, dat geen realisatie aanwezig is. De anderen hebben zich de dood gerealiseerd. Maar de tijd verliep, zover ik kan nagaan, niet zodanig lang, dat men pijn heeft kunnen voelen. Angstgevoel van mislukking misschien wel, ja, dat kan nog in een flits ontstaan zijn, maar van lichamelijke pijn kan onder de omstandigheden geen sprake zijn geweest.

Vraag: Is hun zilveren koord onmiddellijk verbroken?

Antwoord: Wanneer je lichaam ophoudt te bestaan heeft het zilveren koord geen houvast meer. Maar aangezien het voor hen enige tijd geduurd heeft voordat ze zich de zaak konden realiseren, zou je dus kunnen zeggen dat het zilveren koord er nog een tijdje bij gebungeld heeft, voordat het oploste.

Vraag: Kunnen de omgekomen astronauten mediamiek helpen om de reden van het ongeluk te vinden, of is die reden hen of u al bekend?

Antwoord: De reden is wel bekend. Ik mag erop wijzen dat men de fout niet had gevonden, nadat men vier malen reeds de zaak had stopgezet. De fout lag in de rechter nabrander, en daarnaast in de booster trap. Deze beiden waren onevenwichtig, en het is de booster trap die uiteindelijk de explosie in de tank, de hulptank, heeft veroorzaakt, waardoor gelijktijdig ook de fout van de aandrijving een naar binnen slaan van de ellende heeft kunnen veroorzaken. Dat weten we dus. Wanneer zij mediamiek dit zouden komen vertellen aan wetenschapsmensen dan denk ik dat het onmiddellijk zou worden teruggewezen. Bovendien zou men er belang bij hebben, denk ik, om toch een wat andere fout aan te geven, want wanneer dit het geval is, dan gaat de

verantwoordelijkheid tot zeer hoog. Men wilde verder gaan met deze vluchten om eventuele onzekerheden bij het volk en daardoor tegenstand, o.a. voor het zogenaamde space wars programma, zoveel mogelijk te vermijden.

Vraag: Voorziet u dat van gene zijde toch hulp wordt gegeven om de reële reden en oorzaak van het ongeluk te doen beseffen bij de wetenschappers?

Antwoord: U vraagt iets wat bijna onmogelijk is. Een wetenschapper die voelt wat waar is, en daarop reageert zonder bewijzen is in de ogen van zijn collegae, een minderwaardig wetenschapper, en verdient geen aandacht. Degeen echter die overtuigd is dat hij het allemaal weet, zal geen enkele aanwijzing willen accepteren zonder bewijs van onverdachte bron. Het is dus heel erg moeilijk om daarbij te helpen. Maar je kunt wel iets anders doen. Zodra de onderzoeken zijn afgesloten zullen bepaalde delen daarvan versluierd, verborgen worden gehouden, een soort staatsgeheim, en die zullen wél uitlekken, want daar kunnen we wél voor zorgen.

Vraag: Bestaat er een verband tussen de ramp met de Amerikaanse astronauten en de komeet van Halley?

Antwoord: Ja, in zoverre, ze hebben allebei in de ruimte gezeten en Halley zit er nog. En Halley gaat niet exploderen, dus er is ook enig verschil. Maar ik geloof niet dat je daar enig verband moet leggen. Als u het mij vraagt wordt aan die komeet van Halley een hele hoop betekenis toegedicht, die ze eigenlijk niet verdient. Het is een betrekkelijk kleine massa, voor een groot gedeelte bestaande uit ijs, maar ook nog enig mangaan en wat ijzer bevattende in de kern. Ze beweegt zich met een zeer behoorlijke snelheid, ze heeft een klein eigen magnetisch veld, zodanig klein dat het gedomineerd kan worden door elk ander magnetisch veld. Ze is, ongeacht haar snelheid en daardoor de feitelijke toename van haar massa, niet in staat enige werkelijke storing van betekenis teweeg te brengen in het zonnestelsel, tenzij deze massa in zou slaan op een planeet. Die planeet zou dan inderdaad enige onaangenaamheden ervaren. Grote bosbranden, misschien een kleine aardbeving of zo, maar veel verder zou het met deze massa nog niet eens gaan.

Vraag: In hoeverre kan of moet men proberen iemand met zelfdoding plannen tegen te houden?

Antwoord: In de eerste plaats moet u zich afvragen: waarom koestert iemand die plannen? Wanneer het een geval van hulpeloosheid is, kunt u misschien de ander helpen om een uitweg te vinden, en dan verdwijnen die doding plannen wel. Blijkt het dat er geen mogelijkheid is om te helpen, nadat u geprobeerd hebt om te begrijpen, en dus tijdelijk af te remmen, dan zou ik zeggen: de eerste twee malen dat dit gebeurt, terwijl u meent dat er nog een mogelijkheid is voor die persoon, rem het af. Probeer ze terug te brengen een ogenblik tot de andere mogelijkheden. Proberen ze het de derde keer weer. Het is hun eigen beslissing, laat hen. Dan wil ik er onmiddellijk aan toevoegen; daar waar mensen een enorm lijden, zonder enige kans op verlichting, zouden moeten ondergaan, en zelf wensen dat hun leven beëindigd wordt, is men mijns inziens verplicht hen althans daartoe de mogelijkheid te geven. En zo zij niet in staat zouden zijn om zelf bijv. tabletten in te nemen of zo, dan zou ik altijd zeggen: probeer ze dan tóch te helpen. In ieder geval geloof ik dat het niet juist is om; daar waar geen hoop op genezing binnen afzienbare tijd bestaat, en wel lijden aanwezig is, het leven van een mens door kunstmatige ingrepen onbepaald, of voor langere tijd, in stand te houden. Ik geloof dat dat tegen de wetten van de natuur, tegen de goddelijke wetten, en tegen alle wetten van menselijkheid ingaat.

Vraag: Ik ben het met u eens. Maar toch vraag ik me af: wanneer het mogelijk is om dat leven te rekken, door het geven van pijnstillende middelen, zouden sommige doktoren toch zeggen dat het hun plicht is om langs die weg het leven nog voort te zetten.

Antwoord: Wanneer de dokter zich van zijn hulpeloosheid bewust is, dan is het verlengen van leven zonder meer niet daarmee in overeenstemming, zelfs niet met de eed van Hippocrates, want daar staat dat je het beste moet doen voor je patiënt, en in dit geval heeft de patiënt geen leven meer. Wat je doet is een pijn situatie of een stress-situatie onnodig verlengen. En ik geloof dus dat de medicus, die er werkelijk van overtuigd is dat er niets meer aan te doen is, en dat er alleen nog maar een langere tijd van pijn en ellende volgt, er goed aan zou doen zich even in de dosis van het pijnstillende middel te vergissen.

Vraag: Geboren worden, onze eerste adem; daarna het hele leven doorademen. Niemand heeft het ons echt geleerd. Er zijn vele verschillende ademhalingstechnieken zoals via de yoga of bijv. de verbonden ademhaling van rebirthing. Wat is nu een goede ademhaling voor ons Hollanders?

Antwoord: Langzaam diep en gestadig, zonder kritische uitbarstingen. U vergeeft het mij? Maar dat is het enige antwoord wat ik op die vraag kan geven. Elke mens moet er rekening mee houden dat het ritme van zijn eigen lichaam, en dat betreft zelfs dus de hartslag en bepaalde andere impulsen, medebepalend is voor de gunstige ademhaling. Dus eigenlijk zou je o.m. aan de hand van een encefalogram en cardiogram kunnen zeggen: kijk voor zo iemand zou dit soort ademhaling het beste zijn. Maar u weet hoe het gaat: je kunt medicijnen voorschrijven en de patiënt wordt beter. En dan denkt z'n oom: dat zal ik ook gebruiken, want hij is er beter van geworden, en dan wordt de patiënt rijker door de erfenis.

Vraag: Als Jezus zegt dat wanneer twee of drie mensen in zijn naam bijeen zijn, Hij in hun midden is, hoe moeten wij ons dat voorstellen? In een bijeenkomst als deze, tijdens een kerkdienst, of als een groepje dat bijeen is en over geestelijke zaken spreekt?

Antwoord: Dat is heel eenvoudig. De Christus en God zijn eigenlijk identiek. Je zou kunnen zeggen: Christus is een eigenschap van God. Wanneer Jezus over zichzelf spreekt zegt hij heel vaak: "Niet Ik ben het die spreekt tot u, het is de Vader die tot u spreekt door Mij". En wanneer Hij dan zegt: "Waar twee of meer van u in mijn naam vergaderd zijn, daar zal Ik in het midden zijn", dan bedoelt Hij daarmee: wanneer je je aandacht richt op God en op het hogere dan zal de kracht in je werkzaam worden. En dan zal zeker wanneer er meerderen samen zijn, die kracht zich verenigen en zul je daardoor je Godheid ook buiten je als het ware kunnen beleven en ervaren. Daar komt het op neer.

Vraag: Hoe verklaart u het verschijnsel van mensen die ineens in brand opgaan? De vlammen schijnen van binnenuit te komen, kleren en omgeving worden niet aangetast.

Antwoord: Het is een verschijnsel wat uitermate zelden voorkomt. Wanneer u het verschijnsel wilt verklaren, dan moet u zeggen: het is eigenlijk geen verbranding maar het is een omzetting, een uiteenvallen in energie. Vandaar de gloed, de hitte is praktisch nihil. Dit kan gebeuren door invloeden vanuit de geest bijv., zelfs vanuit de astrale wereld soms. Dus projecties vanuit de astrale wereld kunnen er ook iets aan doen. Daarnaast kan het door de mens zelfbewust gewild worden. Maar wanneer je iemand ziet die in vlammen opgaat, vraag u dan af of het misschien 'n vuurspuwer is die zich in zijn petroleum of benzine heeft verslikt, dan wel iemand wiens alcoholgehalte dermate hoog was dat hij inflammable is geworden.

Vraag: Hoeveel tijd verstrijkt er tussen overlijden en reïncarnatie?

Antwoord: Geen peil op te trekken, sterk afhankelijk van het bewustzijn en bepaalde drijfveren. We weten dat er incarnatie verschillen zijn, die uiteenlopen van ongeveer tien maanden na overlijden tot ongeveer drieduizend jaar na overlijden. Tussen deze extremen liggen dus normbedragen en die lopen gemiddeld uiteen van ongeveer dertig jaar tot zevenhonderd jaar, dat komt ook nog wel voor, en alle tussenliggende delen. 't Wordt bepaald door je eigen bewustzijn, je behoefte aan stoffelijke ervaring, en daarnaast ook heel vaak de angst schuld, inhoud van je wezenlijk punt van overgang. Want hoe meer je je in het duister bevindt, hoe

meer je geneigd bent om, God zegen de greep, het eerste het beste lichaam in te duiken. Dan kunnen er gekke dingen gebeuren.

Vraag: Met hoeveel geheugencentra bent u in contact?

Antwoord: Ik zou het niet durven zeggen. Als u wilt zeggen, met hoeveel entiteiten ben je op dit ogenblik in contact, dan kan ik zeggen het is een betrekkelijk beperkt aantal, tenminste voor een vragen avond. Het zijn er nl. zeven. Zeven is om verschillende redenen niet een heilig getal, maar wel een heel gunstige combinatie. Wanneer drie dit zeggen en drie dat, dan is er altijd een vierde die kan zeggen dat is het beste antwoord. Ik hoop dat ik ook daarmee deze vraag voldoende heb beantwoord. Ik zou willen voorstellen om nu te gaan pauzeren. Na de pauze zal een collega van mij het overnemen, en naar ik hoop tot uw tevredenheid allen verdere vragen beantwoorden. Zou ik in uw ogen gefaald hebben, vergeef het me, ik heb in ieder geval beantwoord in de volledige overtuiging dat al wat ik heb gezegd, juist is. Ik dank u voor uw aandacht, goedenavond.

Goedenavond vrienden,

Wij gaan verder met de beantwoording van vragen. Persoonlijke vragen mag ik zoals u weet niet beantwoorden. Schriftelijke vragen gaan voor.

Vraag: De doek van Turijn blijkt niets met Jezus Christus te maken hebben, vertelde u ons. Was het dan toch een bijzonder mens, waardoor een afdruk ontstond herkenbaar voor fotografie. Of zou zo iets bij ieder mens kunnen gebeuren? En wanneer gebeurt zo iets dan?

Antwoord: De afdruk op de lijkwade, die overigens niet die van Jezus was, is ontstaan door een eigenaardige inwerking van omgeving plus lijkvocht, dat is in feite het meest belangrijke. Een dergelijke impregnatie is dus ook mogelijk bij normale figuren wanneer ze zijn ondergebracht in een betrekkelijk droge graf omgeving, terwijl de ontbinding door uitdroging wordt gestopt.

Vraag: Laatst is op de t.v. een onderzeese piramide te zien geweest op een radarscherm van een schip in de buurt van de Bahama-eilanden. Het leek erg veel op de trappenpiramide van Sakkara in noord Egypte. Had deze piramide met de Atlantiërs te maken, of ook met de beruchte Bermuda-driehoek?

Antwoord: Ik zou u willen aanraden voor verdere gegevens onze lezing te raadplegen over de Bermuda-driehoek, waarin deze piramide wordt genoemd, plus nog een aantal andere elders op de wereld, die nog niet ontdekt zijn. Het betreft hier bouwwerken, die niet, zoals men veronderstelt, alleen een religieus doel hadden, maar die gebruikt werden om statische elektriciteit van de bovenste lagen van de atmosfeer, dus eigenlijk stratosferische stromingen, om te zetten in enorme spanningen, die statisch waren, en die dan via gerichte vonkverschijningen konden worden omgezet in energiestromen.

Vraag: De vraag was ook: Heeft het te maken met Atlantis?

Antwoord: In de lezing waar naar ik u heb verwezen wordt het tamelijk uitvoerig in gezegd. Het heeft inderdaad te maken met de verloren beschaving die men wel de Atlantische noemt.

Vraag: Ik heb begrepen, dat wanneer je een ander met gedachtenkracht wilt helpen die gedachten niet pro of contra mogen zijn. Hoe kun je een ander het beste met gedachtenkracht helpen? En hoe lang dient zo'n concentratie minimaal te duren?

Antwoord: Een minimum kan ik daarvoor niet aangeven. Er zijn mensen die het geheel van hun energieën in een enkel denkbeeld kunnen ontladen, en dat is een kwestie van misschien enkele nanoseconden. Een normaal mens concentreert zich op datgene wat hij wil bereiken, maar niet op de manier waarmee dit bereikt zou moeten worden. Houdt deze concentratie, nadat ze voldoende intens bereikt is, ongeveer vijf minuten lang vol. Wanneer men daarin slaagt, ontstaat

een soort telepathische overdracht, waarbij zowel het denkbeeld van genezing als bepaalde levenskrachten aan een ander kunnen worden overgegeven.

Vraag: Zieners, zienersessen, kerken, de bijbel, etc. houden zich veel bezig met het einde der tijden. Wilt u hier iets over zeggen?

Antwoord: Het einde der tijden is iets wat we aantreffen in de openbaring van Johannes onder meer. En wat men zich niet realiseert, is dat men toen meende dat dit over enkele honderden jaren of minder zou geschieden. Wat in feite is geschied, is dat er invallen waren uit het noorden. Wanneer we verdere profetieën van zieners en zienersessen nagaan, dan blijkt heel vaak dat ze wel betrekking hebben op gebeurtenissen die inderdaad destructief zijn, maar dat deze zeer beperkt in omvang waren en vaak zeer plaatselijk. Als zodanig acht ik het niet juist om iets te zeggen over het einde der tijden. Trouwens de tijd houdt op op het ogenblik dat het besef ophoudt. En zolang u beseft, bestaat er voor u een gevoel van tijd, tenzij u uzelf in de totaliteit kunt oplossen, waarbij dan de tijdloosheid ontstaat en het besef wegvalt.

Vraag: Heeft de Schepper persoonlijke contacten met ons als wij om hulp vragen? Denk aan de joden in de gaskamers?

Antwoord: Ja, vergeef mij dat ik me hier afvraag of u bedoelt dat de Heer, als Hij voldoende aangeroepen wordt, het gas op een laag pitje zet. Dat is natuurlijk onzin. Er is geen persoonlijk contact zoals mensen zich dat voorstellen. Maar een deel van de scheppende kracht leeft ook in ons, omdat niets kan bestaan zonder dat deze kracht erin aanwezig is. Wanneer we ons deze kracht realiseren, kan zij, wanneer wij op de juiste en positieve wijze daarmee werken, vanuit ons actief worden en de krachten van gelijke aard in onze omgeving als het ware mede activeren. Men noemt dit dan een wonder. Dergelijke wonderen gebeuren echter alleen wanneer je er zo intens in gelooft dat je met een volledige overgave aan die innerlijke kracht, ook wanneer je ze buiten je projecteert, aan het werk gaat. Daar waar je zelf niet ageert of reageert, daar kan die kracht je niet helpen, al bid je 10.000 uur achter elkaar.

Vraag: Is het Joodse volk een uitverkoren volk? Zo ja, waarom dan? Zo nee, waarom niet?

Antwoord: Als uitverkiezing inhoudt wat het jodendom heeft moeten doormaken, dan dank ik ervoor. Ik zou willen zeggen: het is geen uitverkoren volk in de zin van door een Godheid uitverkoren. Maar het heeft zichzelf uitverkoren door als een van de eerste volkeren van de wereld tot een reëel één-Godendom te komen. Het heeft hierdoor een eigen band, een eigen wet ontwikkeld die dermate sterk is dat jood-zijn in feite een innerlijke kwestie is geworden, die ongeacht uiterlijke veranderingen, bekeringen e.d. blijft bestaan. De verwantschap is dan met het denkbeeld van het volk. De uitverkiezing daarbij is iets wat men zichzelf waarschijnlijk voorhoudt om daardoor het besef te kunnen verwerken van het vele lijden, dat, vaak ook onnodig, door dit volk werd ondergaan.

Vraag: Met datgene wat ons hier werd geleerd van de tweede werkelijkheid, kan men wensen in vervulling doen gaan. Er zijn echter sprookjes die wijzen op de grote gevaren daarvan. Waar moet men voor waken?

Antwoord: Dat is heel eenvoudig. Wanneer u wenst voor uzelf, en zelfs wanneer u wenst voor een ander, wenst u een situatie of een waarde waarbij de gevolgen, die dit met zich kan brengen, zich aan u onttrekken. U verandert een keten van oorzaak en gevolg zonder daarbij te beseffen in welke richting u dit doet. Daarom zou ik u de raad willen geven om zo weinig mogelijk daarvan gebruik te maken, tenzij u zo sterk bent, dat u ook in staat bent, een eenmaal opgewekt werkelijkheidsbeeld te vernietigen wanneer blijkt dat het onjuist is.

Vraag: Ik heb ergens gelezen, dat het bestralen met gekleurd licht de eigenschappen van die kleur toevoegt aan een ongekleurd object, zoals drinkwater, voedsel en dergelijke. Is dat juist en valt dit natuurkundig te verklaren?

Antwoord: Nee, dat valt niet natuurkundig te verklaren. Een kleur is altijd maar een deel van het totale licht, en over het algemeen het gereflecteerde deel. Dat wil zeggen: het is juist datgene wat niet geabsorbeerd wordt. Punt twee: kleuren hebben een psychische invloed, omdat er een emotionele verbintenis bestaat met bepaalde kleuren; blauw: maanlicht, nacht, rust. Een associatie die bijna dwingend is. Daardoor is blauw rustgevend. Wanneer we zeggen: rood, dan denkt een mens aan bloed, vitaliteit, leven. De kleur rood aanschouwd, geeft psychisch de behoefte om intenser te leven, wekt dus de levenslust en vaak ook de levenskrachten. En zo kan ik verder gaan. Wanneer u zich dat realiseert dan zult u begrijpen dat het bestralen van voorwerpen betrekkelijk weinig betekenis heeft. Alleen wanneer er een straling is die kan worden opgenomen door de eigen structuur van de materie, kan een beïnvloeding daarvan plaatsvinden. Licht echter is een trilling en deze wordt weliswaar door een emissie, door partikels gewekt, maar als trilling zelf is zij niet opneembaar. Maar die emissie op zichzelf is weer niet kleurbepalend.

Vraag: In de acupunctuur kent men naast het gebruik van naalden, gekleurd licht en druk ook het werken met lapjes van natuurzijde, gekleurd met plantaardige verfstoffen, dus stoffen ontleend aan de levende natuur. Ook onder het bevestigend verband en kleding is er therapeutische werking. Hoe kan dat?

Antwoord: Het kan in de eerste plaats suggestief zijn. In de tweede plaats: zijde in contact met de huid, bij enige beweging, wekt statische elektriciteit, welke invloed kan hebben op het zenuwstelsel en als zodanig inderdaad een soort punctuur werking uitoefent. Maar op zichzelf hebben die kleuren dus weinig betekenis of we moeten de suggestieve waarde daarvan meerekenen. Het gaat gewoon om de levenskrachten, die in evenwicht moeten worden gebracht. En wanneer we de levensstroom in evenwicht brengen dan kan dat alleen door te verzwakken waar te veel is en toe te voegen waar te weinig is. Dit kun je met punctuur naalden doen. Je kunt het doen door zenuw stimuli op bepaalde punten aan te brengen waardoor een verhoogde weefsel activiteit ontstaat, die over het algemeen weer ten gevolge heeft dat uit de dwarsgestreepte spieren een grotere lading wordt opgenomen. En in al deze gevallen krijg je dus een bepaalde benadering van evenwicht. Een perfect evenwicht is de kracht waarin het lichaam zijn optimale gezondheid kan handhaven en eventueel herkrijgen.

Vraag: Ook onze cultuur kent vele taboes. Het zijn de gebieden en onderwerpen die slechts bespreekbaar zijn op straffe van schaamte en schuldgevoelens. Naar mijn mening isoleren zij ons van de medemens en betekenen zij een verwerping van even zovele delen van de schepping en daarmee van de Schepper. Wat heeft dit voor gevolgen, zowel voor een cultuur als voor het individu?

Antwoord: Wat heeft het voor gevolgen voor een kater als je hem castrereert? Een kater, en dan bedoel ik geen alcoholische, maar een uit het geslacht *felix domestica*. Om het heel eenvoudig nogmaals duidelijk te zeggen. Taboes ontstaan doordat er een behoefte is aan een zekere exclusiviteit of de handhaving van een bepaald gedragspatroon. Hierdoor worden bepaalde natuurlijke factoren onderdrukt, of bepaalde normale mogelijkheden uitgeschakeld. Het gevolg is dat bepaalde gebieden dus niet meer betreden worden. Zou de persoon zelf daar echter behoefte aan hebben en door het taboe worden teruggehouden, ontstaat daardoor in de persoon een onevenwichtigheid. Datzelfde is het geval voor een volk, een natie, een cultuur.

Vraag: Er zijn mensen die steeds onbewust wensen in vervulling zien gaan. Wat is er met hen aan de hand?

Antwoord: Heel eenvoudig. Zij doen iets waar de meeste mensen falen. Zij geloven in hun dromen, en scheppen daardoor in zichzelf een neiging om al wat die droom naderbij kan brengen zelf te doen en daarop juist te reageren.

Vraag: In hoeverre kunnen gebeden ongehoord blijven omdat ze verkeerd zijn geadresseerd, nl. aan een onjuist en meestal te mensvormig Godsbeeld?

Antwoord: Het zou mij niet bekend zijn dat dit mogelijk is, maar ik heb geen relaties bij de hemelse P.T.T. Ik zou heel eenvoudig dit willen zeggen: een gebed is verkeerd op het ogenblik dat je denkt dat je je God kunt zeggen wat Hij moet doen. Op dat ogenblik lijkt me verhooring bijna uitgesloten. Op het ogenblik echter dat je beseft dat de Godheid in en met je werkt mag je je wensen, je hoop en je verlangens uitspreken, en zult daardoor vaak de energie vinden om deze zelf te helpen waarmaken, al is het maar door kracht aan anderen te geven of door een verandering van je eigen instelling.

Vraag: Wat is het derde geheim van Fatima?

Antwoord: Als u het aan de Paus vraagt zal hij u zeggen: dat dit voorlopig niet onthuld mag worden. Het heeft te maken met wereldondergangs-gedachten overigens, gepaard gaande o.m. met twee zonnen aan de hemel, een verschijnsel wat meer voorkomt en een kwestie is van straalbreking. Het is zo onwaarschijnlijk dat men alleen daarom wacht totdat de verdere omschreven omstandigheden optreden voor men het openbaart, ten bewijze dat de kerk ook hier onfeilbaar is.

Vraag: Hoe zal het met de bejaardenzorg in de toekomst gaan? En is er nog hoop voor de gezondheidszorg en wie betaalt dat?

Antwoord: Ja, de roep van de gezondheidszorg zou moeten zijn dat steeds meer mensen daaraan behoefte hebben en dat er steeds meer middelen beschikbaar komen om dat op de meest perfectionistisch mogelijke wijze te doen. Maar in de praktijk zou het anders moeten zijn. De mens moet leren gezonder te leven en daarmee zou de gezondheidszorg zichzelf voor een deel buitenspel zetten. Daarnaast moet men begrijpen dat de tijd van de medicijnman voorbij is. En dat de tijd van de biologische mecanici voor de deur staat. Wat betreft de zorg voor ouderen. Het is duidelijk dat de oudere een deel is van de maatschappij. Op het ogenblik dat men probeert die oudere apart te zetten, door voor hem te gaan zorgen, schakel je hem in feite uit die maatschappij uit. Dit zal men voorlopig nog niet willen begrijpen, al is het alleen maar door de grote werkeloosheid. Echter langzaam maar zeker zal men gaan begrijpen dat ouderen op hun eigen wijze een zeer waardevolle belangrijke bijdrage kunnen geven aan het maatschappelijk geheel. En dit betekent dat de voorzieningen voor ouden van dagen plaats zullen moeten maken voor een zorg voor de ouderen die niet meer in staat zijn te functioneren, en deze zouden dan in de eerste plaats, zoals ook heel goed en logisch zou zijn, worden overgedragen aan degenen die hun ontstaan aan deze ouderen te danken hebben.

Vraag: Hoe zit het met al die dure ziekenhuisapparatuur? Zal dat in de toekomst ook afnemen, en echt naar behoefte gaan?

Antwoord: Zolang je meent dat genezingsprocessen aan de lopende band moeten worden afgewerkt, - geneeskundigen excuseert u mij, u voelt het zelf niet als zodanig maar het lijkt er op -, zal men met die apparatuur natuurlijk verder gaan. En die apparatuur geeft ook weer aanzien, ze geeft mogelijkheden ook al zijn die maar een enkele keer nodig, dus iedereen zal blijven roepen om apparatuur, totdat men gaat beseffen dat er eenvoudiger wijzen zijn om de gezondheid te handhaven, nl. het voorkomen i.p.v. het genezen. En dat voorkomen kan door bepaalde niet eens zo belangrijke ingrepen in het normale levens- en beweegpatroon van de doorsnee-mens. En als die mens dat zelf gaat beseffen, dan kan hij dus èn de gemeenschap èn zichzelf veel kosten en ook leed besparen.

Vraag; Bent u gelukkig en wat is uw hoofdactiviteit?

Antwoord: In ieder geval niet het babbelen wat ik op het ogenblik doe. Ik leer, ik probeer soms lering te geven in mijn eigen wereld. Daarnaast hou ik mij bezig met bepaalde processen in diegenen die nog niet tot het werkelijk geestelijk bestaan willen ontwaken, of zoals u zegt: die in duistere werelden zijn. Dus dat is mijn hoofdbezigheid. En of ik gelukkig ben? Ja, ik voel me buitengewoon gelukkig dat ik dood ben. En wanneer ik naar de wereld kijk, word ik mij van dit geluk elke keer meer bewust.

Vraag: Wat is de drijfveer van de andere kant om contact te zoeken met hier?

Antwoord: De drijfveer. Ik kan hier niet algemeen spreken, want er zijn veel verschillende drijfveren denkbaar. Wanneer ik spreek voor mijzelf en een deel van mijn broeders, dan is dat een begrip dat u ook tot onze wereld behoort. En dat wanneer wij u nu helpen, u later in staat zult zijn met ons samen anderen te helpen en misschien zelfs ons te helpen.

Vraag: Ik begrijp dan even iets niet. Uw collega daarstraks wekte bij mij de indruk, bij een bepaalde vraag, het niet zo prettig te vinden, dat er op een gegeven moment veel mensen naar de andere kant zouden komen. Hoe moet ik dat met dit antwoord rijmen?

Antwoord: Heel eenvoudig. Wanneer u graag een aantal mensen te woord staat en goede raad geeft, en er staat een hele queue te dringen, dan voelt u zich genoopt om minder te doen, dan u zou kunnen doen voor de eenling, om voor allen nog iets te kunnen doen. En dan heb je zelf elke keer het gevoel: ik schiet eigenlijk te kort. En dat is de reden dat we massaal overgaan van zeer grote aantallen nou niet bepaald aanvaardbaar vinden, omdat wij het gevoel hebben dat we dan niet in staat zijn iedereen die hulp te geven die iemand nodig heeft.

Daarbij zijn bovendien de omstandigheden van de overgang erg belangrijk. Wanneer u weet dat we pas een paar jaar geleden de laatste overgeganen uit concentratiekampen hebben kunnen wekken uit hun angstdromen, dan zult u misschien begrijpen dat we die omstandigheden ook het liefst niet zien. En een ondergang, een ramp, brengt heel vaak met zich mee dat de entiteiten een langere tijd in die laatste momenten blijven rondwentelen en zich niet vrij kunnen maken om te beseffen dat dit ten einde is en dat een nieuw leven is begonnen. Dat vergt heel veel energie om dat uiteindelijk te doorbreken.

Vraag: In hoeverre is tijd hierin belangrijk?

Antwoord: Tijd is een persoonlijke kwestie. Wanneer we het in uw jaren meten dan is de vergelijking eigenlijk erg moeilijk. Maar wanneer we zeggen tijd: tijd is het persoonlijk denken. Maar iemand die rondwentelt in één denkbeeld, die heeft eigenlijk een tijds ervaren, dat tijdelijk praktisch stil staat. Nou moet u eens proberen om iets wat praktisch stil staat te bereiken wanneer u zelf een zeer hoog bewegingstempo hebt. Dat is een hele inspanning, dat kan ik u verzekeren.

Vraag: Hebben de instrumenten in de shuttle of op de grond geen waarschuwing gegeven? Geen voorwaarschuwing?

Antwoord: Er is een zekere onregelmatigheid geconstateerd, maar men meende dat die weinig belangrijk was, dit voor en tijdens de start. Een ogenblik daarna was er inderdaad op een drietal van de schakelborden, en daarbij gepaard gaande meters, buizen, etc. af te lezen dat er iets fout ging, maar niemand wist wat en men kon de zaak toen niet meer terugdraaien. In de shuttle zelf werd het ongeveer drie minuten voordat het gebeurde, dat is eigenlijk kort na de start, wel afgelezen maar men dacht dat er sprake was van een verkeerde aanwijzing.

Vraag: Er is mond communicatie met mission control. Heeft een van de inzittenden nog iets kunnen uiten?

Antwoord: Er zijn natuurlijk wel enkele uitroepen maar ik geloof niet dat u daar ooit iets van zult vernemen.

Vraag: Wat heeft de booster dan wel doen disfunctioneren?

Antwoord: Onevenwichtige afstelling plus een ongelijkmatig verwarmings-ogenblik, waardoor een te grote hoeveelheid brandstof niet voldoende vergast in de vlam terecht kwam. Het gevolg was een enorme druk, een steekvlam, die echter naar binnen toe sloeg. Dit is de eenvoudigste verklaring. Technisch gezien was het iets ingewikkelder.

Vraag: Wat zijn de gevolgen van crematie?

Antwoord: Hoopje as. Voor de geest is het, als hij denkt dat hij nog leeft, een zeer pijnlijk ogenblik dat hem echter wel direct tot overtuiging brengt dat hij voortleeft, ongeacht het feit dat zijn lichaam er niet meer is. Wij zien dat als een zeer pijnlijk beleven enerzijds, maar aan de andere kant vaak een voorkomen van een lange periode van aard gebondenheid of pogingen alsnog naar het lichaam terug te keren. Ik wil hierbij nogmaals opmerken dat bij begrafenissen ditzelfde een rol speelt. Alleen denkt men dan de ontbindingsverschijnselen, de eventuele consumptie van delen van het ik, mee te beleven. Astraal zijn dat afzichtelijke situaties, en emotioneel en rationeel zijn ze ook niet bijzonder aantrekkelijk. Dan kost het vaak veel meer moeite om iemand bewust te maken. Het is dus soms een pijnlijke ervaring, maar over het algemeen volgens ons de meest juiste, aangezien de snelste oplossing.

Vraag: Is dat pijngevoel ook nog van gelding als de crematie plaatsvindt na het verbreken van het zilveren koord?

Antwoord: Dan is er natuurlijk geen pijn. Als u weet dat u dood bent, dan kijkt u naar beneden, dan denkt u: nou daar staan ze een hele preek te houden, en daarna is er alleen nog maar een steekvlam.

Vraag: Maar gezien de wetgeving, die voorschrijft dat er eerst een paar dagen overheen gaan, mag je dus aannemen dat het aantal gevallen waarin het werkelijk pijn doet, zeer gering is?

Antwoord: Dat zou je tegenvallen. Wanneer je je bewust bent van een bestaan na de dood dan is er over het algemeen geen pijn. Maar wanneer men probeert zich met het lichaam voortdurend te identificeren dan maakt men in gedachten mee wat het lichaam mee maakt, en men ondergaat dan gevoelens die men weliswaar zelf wekt, maar die toch met pijn sterk te vergelijken zijn.

Vraag: Is de afgelopen Steravond "geslaagd" te noemen?

Antwoord: Vanuit ons standpunt wel. Vanuit het uwe waarschijnlijk niet. Het is jammer dat een aantal van de mensen op aarde zich zodanig agressief gericht voelden tegen een kleine storing, die op zichzelf onbelangrijk was, dat hierdoor een deel van het effect in de zaal verloren is gegaan.

Vraag: Kan de uitstraling tijdens zo'n steravond lichamelijke klachten veroorzaken?

Antwoord: Wanneer er een kwaal bestaat, en de kracht daarop ingrijpt, kan tijdelijk een zeker onbehagen ontstaan, dat dan echter met een, vermoedelijk na enkele uren reeds optredende aanmerkelijke verbetering van de lichamelijke toestand gepaard gaat. Verder kan de emotionele betrokkenheid een gevoel van uitputting veroorzaken of van lichte verdooftheid. Maar dit is een zuiver psychische kwestie, en men herstelt zich daarvan zeer snel.

Vraag: Hebben de Germaanse Goden of Goden van andere oude beschavingen, zoals die van de Maya's, Azteken of Inca's nog invloed op het gebeuren op aarde en het hiernamaals?

Antwoord: Over het algemeen niet veel. Maar wanneer je in een dergelijke gestalte gelooft, dan hou je daarmee een bepaald beeld van die gestalte in stand. En zolang je je daarop beroept, is er een uitwisseling tussen dit astrale beeld en jezelf. Maar bijv. de Germaanse Goden waren eens sterk en machtig in bepaalde, tamelijk grote, gebieden. Nu op het ogenblik zijn ze meer, ja, een beetje vreemd om te zeggen, maar zoiets als luizen die nog proberen wat sap te zuigen uit de plant, die ondertussen uit de mensheid gegroeid is. En niet meer heersers. Dit geldt voor andere Goden ook.

Vraag: Hoe is de eerste mens ontstaan van heel de aardse bevolking?

Antwoord: Er was een aap, die besloot op zijn achterpoten te gaan staan, omdat hij daardoor beter kon zien waar evt. vijanden zouden zijn. En toen hij dat deed kon hij zichzelf beter helpen, hij kon eerder vluchten dan de anderen, en hij had ook minder behoefte om zich voortdurend in de nabijheid van bomen te bewegen. Daarentegen zocht hij stenen en grotten op. Daarmee begon een andere wijze van leven, die voerde tot werktuiggebruik, uiteindelijk tot het besef dat vuur hanteerbaar en bruikbaar is. Daarna het ontstaan van de eerste wapens, en zodra hij wapens gaat maken heb je met een mens te maken.

Vraag: Dus we stammen van de apen af?

Antwoord: Ja, dat zou je kunnen zeggen. Van de voorvaderen van de apen in ieder geval. Er is op een gegeven ogenblik een splitsing in de ontwikkeling. De huidige Siemaanse bevolking heeft een zeer aparte evolutie doorgemaakt, terwijl de mensheid een andere heeft doorgemaakt. Dat neemt niet weg dat een mens soms voor aap staat en dat een aap zeer menselijk kan zijn. Maar het verschil is toch niet uit te vlakken: de aap gebruikt nl. zijn geheugen niet om daardoor z'n gedrag te bepalen, maar alleen geheugen fragmenten om een doel dat hij op dat ogenblik heeft waar te maken, en daar is hij zeer intelligent in. Mensen plannen voor het jaar 2000 en verhongeren daardoor in 1990. Een aap eet zich nu zat en komt dan later eten te kort, dat is het verschil.

Vraag: Zijn er nog mutaties geweest waarover von Daniken praat en waar ook de Bijbel aanwijzingen over geeft?

Antwoord: We hebben voortdurend te maken met sprong mutaties, omdat de omstandigheden op aarde een aantal malen zeer ingrijpend veranderd zijn, waardoor alleen bepaalde eigenschappen konden overleven. Die eigenschappen, en degenen die ze bezaten dus, hebben daarmee een zeer eenzijdig geslacht voortgebracht, dat daardoor weer nieuwe aanpassingsmogelijkheden bezat ten aanzien van het verleden.

Vraag: Zijn de verschillen tussen de rassen ook op gelijke wijze toe te schrijven aan adaptatie aan verschillende situaties?

Antwoord: Voor een groot gedeelte is dat inderdaad een milieu-adaptatie. Bijvoorbeeld pigmenten werden voor een groot gedeelte bepaald door de invloed van de zon. Men zegt nu wel dat negers het oudste zijn, maar dat is niet helemaal waar. Het oudste volk is zeer waarschijnlijk een half gekleurd volk, dan denk ik aan bijv. Indianen dus de lichtbruine of bepaalde soorten Maleisiërs. De negers zijn pas werkelijk ontstaan op het ogenblik dat de vulkanische uitbarstingen sterk afgenomen waren, en de heldere lucht een vergrote straling van de zon door de atmosfeer door lieten. Er is toen een periode geweest waarin die straling vooral in de huidige tropen nogal intens is geweest. Overigens was dat toen een poolgebied. En daardoor is dus die behoefte aan pigmentatie ontstaan, en de neiging tot pigmentvorming is erfelijk vastgelegd, waardoor we een aantal negroïde rassen hebben gekregen.

Vraag: Hoe verklaart u dan dat in Afrika bijv. pygmeeën en reuzenvolken, die toch vrijwel gelijk door natuur e.d. beïnvloed worden, vlak naast elkaar kunnen leven?

Antwoord: Wanneer u weer denkt aan milieu-omstandigheden dan zult u ontdekken dat de zogenaamde reuzen, bijv. de Masai, vlakke bewoners zijn, terwijl de pygmeeën altijd oerbosbewoners zijn. De kleine vorm geeft in het dichte oerwoud een zekere mogelijkheid tot bewegen en jezelf handhaven, die je niet hebt wanneer je zo klein bent en je leeft op de vlakke. Hier is dus sprake van een aanpassing. Daardoor ontstaat een leefpatroon. In dit leefpatroon worden de aanwezige genetische condities als het ware gefixeerd en wanneer dan de soort niet meer kan bestaan, sterft ze uit.

Vraag: Uw collega voor de pauze zei dat actieve euthanasie volgens de goddelijke wetten is toegestaan. Hoe kan dit? Er staat immers geschreven: "Gij zult niet doden".

Antwoord: Ik maak bezwaar tegen "goddelijke wetten" in dit verband. Wanneer u zegt mozaïsche-wetten, hebt u gelijk. Een goddelijke wet veronderstelt een persoonlijke god, die een persoonlijke wetgeving scheidt. 't Zou een god zijn voor deze wereld. Een dergelijke god die alleen één wereld heeft is echter geen god. Hij kan ten hoogste een planeet geest zijn. Verder wil ik opmerken dat "Gij zult niet doden" niet te maken heeft met uzelf maar met een ander. En dat er dus meer bezwaren zijn aan te voeren tegen het rijden onder invloed in een auto dan tegen het beëindigen van een leven dat geen levensvatbaarheid meer heeft.

Vraag: Heeft de mens het recht in het proces van geboren worden en overgaan in te grijpen? Hierbij ook te denken aan bijv. abortus?

Antwoord: Mag ik het heel kort formuleren, ik moet een beetje op gaan schieten. Abortus wanneer de vrucht half-voldragen is d.w.z. na de vierde maand, mag mijns inziens alleen dan geschieden, wanneer het leven van de moeder daardoor gered kan worden, of dat zonder die abortus het leven van de moeder groot gevaar zou lopen. Voor die tijd is het nog niet volledig gevormd; het lichaam vormpje is er wel, maar er is nog geen volledig reactiepatroon, geen bezieling, en slechts een gedeeltelijke geestelijke band. We zouden zeggen voor de eerste drie maanden, zou abortus moeten worden toegestaan. Je hoeft immers niet een ander een woongelegenheden te bieden, als je zelf niet in staat bent behoorlijk te wonen. Wat betreft euthanasie, ik geloof dat daar voldoende over is gezegd. Ingrijpen in het proces van sterven doet u voortdurend. Wanneer u nl. medische zorg verleent, dan grijpt u al in in een mogelijk proces dat tot overlijden kan voeren, dus sterven.

Ik zou zelfs verder willen gaan, als u geboren wordt begint u te sterven. Maar ingrijpen daarin is volgens mij aanvaardbaar zowel ter ene als ter andere zijde, op het ogenblik dat daarmee het welzijn, en het zich aanvaardbaar bewust zijn van het leven, voor de patiënt, de persoon in kwestie dus, bevordert wordt. Daar waar het niet mogelijk is een redelijk bewust en aangenaam leven te voeren, kan een mens beslissen om dit leven te veranderen. Hij kan ook besluiten om het te beëindigen, dit behoort tot zijn eigen recht. Ik vind het een beetje vreemd dat men op het ogenblik dat een zaadcel een eicel-wand doorboort, begint te spreken van het wordende leven. Op dat ogenblik is het nog deel van het lichaam van de moeder. Als zodanig vind ik dat deze moeder zeggenschap heeft tot het ogenblik dat het organisme een zekere zelfstandigheid heeft verkregen. Die zelfstandigheid is zelfs dan nog zodanig dat de omgeving van het moederlichaam noodzakelijk is voor de levensprocessen, en dat gebeurt pas na enkele maanden.

Vraag: Dat is dus puur egocentrisch gericht?

Antwoord: Dat is niet egocentrisch gericht, maar dat is gewoon uitgaan van het standpunt dat het de taak van een mens is om de hem ingeschapen drang tot continuering van het eigen bestaan, en daarnaast het bestaan van het ras te volgen. Maar op zijn eigen wijze. Een mens moet in staat zijn daar waar leven niet meer dragelijk is, dit leven te beëindigen. Een mens moet

in staat worden gesteld om het voortbrengen van leven, dat om welke reden dan ook niet aanvaardbaar is, te weigeren.

Vraag: Aanvaardbaar voor wie?

Antwoord: Voor de personen die dit leven moeten voortbrengen.

Vraag: Dus egocentrisch?

Antwoord: Als u dat egocentrisch noemt zou ik willen zeggen dat de opvatting van degenen die proberen om een dergelijke persoonlijke beslissing aan de mens zelf te ontnemen, nog veel egocentrischer handelen, want zij stellen hun eigen begrip van waarde en waarheid boven het recht van de mens om zichzelf te zijn.

Vraag: Maken staatslieden gebruik van mediatische raadgevingen?

Antwoord: Dat gebeurt inderdaad, anderen maken gebruik van astrologen, maar als u het ze vraagt zeggen ze natuurlijk dat het niet waar is en dat het allemaal hun eigen verstand is. Neemt u dat maar aan, dan kunt u ze tenminste beter veroordelen.

Vraag: Wie zijn uw vrienden in de geest?

Antwoord: Allen die een gelijke afstemming hebben als ik zelf.

Vraag: Uw collega, voor de pauze zei: "dan moeten ze weer worden opgevangen", (dat sloeg op die astronauten, de mensen die uit hun lichaam geslingerd werden). Het klonk zo welwillend, zo hulpvaardig, maar niet heus. Zijn ze daar allemaal zo? Is de aardse luiheid ook al tot daar doorgedrongen?

Antwoord: Ja, dat zou een lezing van een paar uur vragen, om dergelijke misvattingen uit de wereld te helpen. Maar één ding moeten de mensen op aarde begrijpen: met sentimenten los je niets op. Alleen met datgene wat je feitelijk kunt doen. 't Betekent dat wij iemand helpen zo goed wij kunnen, omdat we dit zien als belangrijk en noodzakelijk. 't Betekent daarnaast dat we ons van onze eigen beperkingen bewust blijven. Dit ontbreekt bij sommige mensen kennelijk uitvoerig. Ten laatste wil ik opmerken dat er geen sprake is van luiheid, wanneer je uitgaat van je eigen tempo, en dus je eigen mogelijkheid tot juist en goed handelen. Iemand die sneller handelt dan hij in feite kan, maakt fouten en meestal ten koste van anderen. En dit dien je ten koste van alles te voorkomen. Ik hoop dat ik u daarmee duidelijk hebt gemaakt dat als u dit luiheid noemt, dat ongetwijfeld ook bij ons heerst.

Vraag: In aansluiting op uw opmerking over die krijgsgevangenen, die toch wel naar onze tijdrekening zo'n 40 jaar in een angstdroom zijn blijven steken. Als het mogelijk is dat een bewustzijn dit als een werkelijkheid aanvaard, dan vraag ik mij af: is dit dan wel een werkelijkheid, of is dit ook een of andere droom, zou dat niet kunnen?

Antwoord: Ja, u weet op het laatste ogenblik altijd vragen te stellen, die dan weer een hele avond vergen. Maar goed. Zeer simpel gezegd: driekwart van uw leven is een droom, omdat u weliswaar feiten ondergaat, maar deze voortdurend interpreteert, en daardoor een werkelijke betekenis voor een groot gedeelte niet erkent, of probeert die betekenis zodanig te veranderen dat ze voor u aanvaardbaar wordt. Op het ogenblik dat van buitenaf geen impulsen meer optreden kunnen de denkbeelden die in u bestaan tijdelijk uw werkelijkheid bepalen, en wel totdat u weer in staat bent signalen van buitenaf te verwerken, waarna uw werkelijkheidsbeeld weer mede door datgene wat buiten u bestaat wordt beïnvloed.

Vraag: Bestaat er bij de Witte Broederschap een bereidheid om mee te werken tot de bewijsbaarheid van reïncarnatie?

Antwoord: Als u nog niet merkt dat ze die bereidheid hebben, dan vraag ik me af, wat u dan voor wonderen verlangt. Het bewijs van reïncarnatie wordt voortdurend geleverd. De aandacht daarvoor wordt steeds groter. U dacht toch niet dat dat alleen maar kwam omdat men op aarde nu nieuwsgierig was. Maar het is moeilijk, want reïncarnatie is strijdig met de begeerten, angst en verlangens van vele mensen. Daarnaast met vele godsdienstige stellingen. En ook schadelijk voor vele bestaande machtsverhoudingen. Als zodanig zal het wel heel wat moeite kosten om tot een officiële aanvaarding daarvan te komen.

Vrienden we zijn hiermee aan het einde gekomen van een hele reeks vragen. Ik ben u dankbaar voor de vragen die u mij gesteld hebt. Ik heb geprobeerd ze redelijk en zakelijk te beantwoorden. Ik ben mij ervan bewust dat sommigen vinden dat die antwoorden wat koud en wat kil zijn. Maar de warmte van de gevoelens moet u zélf verzorgen. De feiten, zo goed we die kennen, en zojuist als we die kunnen weergeven. Meninge, maar dan ontdaan zoveel mogelijk van emotionaliteit, zijn veel bruikbaar als bouwstenen voor uw eigen bewustzijn. Probeer zelf te denken. Denk na over het antwoord dat u op uw vraag hebt gekregen. En het besef dat wij u, en dat is wél een emotie, daar werkelijk alle goede resultaten en successen mee wensen. Maar vervreemdt u niet van uzelf. Als mens heeft u vooral geestelijk een mate van uniciteit, en het is dat wat u waardevol maakt. Blijf uzelf, maar probeer de denkbeelden zo te ontwikkelen dat zo ze u al niet aanspreken ze tenminste uw begrip voor anderen vergroten.

En met deze zeer korte peroratie, mag ik mijn aandeel aan deze avond en daarmee tevens deze bijeenkomst besluiten.

Ik wens u allen een goede avond, een gezegende huis gang en een heel prettig weekeinde.